

دریای دراز

عبدالله مقدمی

خبر آمد که سر آمد همه همهمه‌ها و پس از آنکه خوش و خرم بشد از بیخ هوا و پس از آن رفتن مهمانی و آن خاطره‌ها، حال دوباره شده یک بار دگر نوبت پرخوانی و درس و قلم و مدرسه و کاغذ و جزوه که رسیده تروتازه، به من و تو که بخوانیم به سرعت که بدانیم به شدت که برانیم به قدرت همگی داخل این جاده دانایی و والایی اگر هست ز پایینی و بالایی اگر سخت اگر محکم و سرتق، همگی مثل همان قبل موافق، قلم و دفتر و کاغذ به کف آییم، همه توی صف آییم. همه درس بخوانیم. ما همه عاشق درسیم و نترسیم و کسی نیست بگوید که به نفع خودتان است اگر درس بخوانید. که اگر درس نخوانید بگیریم گریبان شما را و به گریه بکشانیم برای همه‌تان مرغ هوا را و چه بهتر که خودت درس بخوانی پسر و دختر من؛ بچه عاقل! نه که در جاده تحصیلی خود کنترل خودروی خود را بکنی ول.

آری آری نه به تهدید که با رغبت خود درس بخوانیم و بدانیم در آینده، وطن منتظر ماست که آباد کنیمش.

تصویرگر: اشکان سپهر